

2) Amennyiben a Bíróság úgy dönt, hogy a fentiekben kifejtett indokok alapján a párhuzamos kereskedelemnek az erőfölényben lévő vállalkozás általi korlátozása nem minden esetben minősül az erőfölénnyel való visszaélésnek, hogyan lehet az esetleges visszaélést megállapítani?

Különösen:

2.1 Megfelelő szempont-e a vizsgálathoz az a százalékos arány, amellyel a rendes hazai fogyasztást meghaladják a rendelkezések, illetve az erőfölényben lévő vállalkozás által elszenvedett kár aránya a teljes bevételhez és a teljes nyereséghez képest? Amennyiben igen, hogyan kell a fenti százalékos arány és az elszenvedett kár – az utóbbi a bevétel és a teljes nyereség aránya – azon mértékét meghatározni, amely felett a vizsgált gyakorlat már visszaélésnek minősül?

2.2 Az érdekek kiegyensúlyozására törekvő megközelítés megfelelő-e, és amennyiben igen, melyek az összehasonlítandó érdekek?

Különösen:

a) Befolyásolja-e a választ az a tény, hogy a végső fogyasztó/beteg csak csekély mértékben részesül a párhuzamos kereskedelem anyagi előnyeiből; és

b) Figyelembe kell-e venni, és ha igen, milyen mértékben a társadalombiztosítási szervezeteknek gyógyszerkészítmények alacsonyabb ára vonatkozásában fennálló érdekeit?

2.3 Milyen más szempontok és megközelítési módok megfelelőek a jelen esetben?

– állapítsa meg, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság – mivel a Landkreis Rotenburg (Wümme), Harburg, Soltau-Fallingb. és Stade vonatkozásában közvetlenül a Stadtreinigung Hamburggal kötött hulladékélezállításra irányuló szolgáltatási szerződést, és e szolgáltatásnyújtásra irányuló szerződés vonatkozásában nem írt ki a közösség egész területére kiterjedő nyílt vagy meghívásos közbeszerzési eljárást – nem teljesítette a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 1992. június 18-i 92/50/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 8. cikke és III-VI. címe összefüggő rendelkezéseiből eredő kötelezettségeit.

– a Németországi Szövetségi Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Négy alsó-szászországi Landkreis 1995. december 18-án hulladékélezállításra irányuló szolgáltatási szerződést kötött a Stadtreinigung Hamburggal, amely közjogi intézmény. A szerződés megkötésére a Bizottság szerint az odaítélési eljárás lefolytatása és a közösség egész területére kiterjedő ajánlati felhívás nélkül került sor.

A Landkreis-ok közjogi ajánlatkérőnek minősülnek, a jelen szerződés pedig írásbeli, visszatérő, szolgáltatásnyújtásra irányuló szerződés, amely átlépi a 92/50/EGK irányelv alkalmazása szempontjából irányadó küszöbértéket, és ezért az irányelv hatálya alá tartozik.

Az a körülmény, hogy a Stadtreinigung Hamburg mint közjogi intézmény a 92/50/EGK irányelv értelmében maga is közjogi ajánlatkérőnek minősül, semmit nem változtat azon a tényen, hogy a jelen szerződés ezen irányelv hatálya alá tartozik: amint a Bíróság kimondta, a közbeszerzési irányelveket minden olyan esetben alkalmazni kell, amikor valamely közjogi ajánlatkérő olyan intézménnyel szándékozik szerződést kötni, amely különbözik tőle, és tőle elkülönülő döntési jogkörrel rendelkezik.

Nem ismeretes olyan tény, amely indokolná a jelen szerződés szabadon, tárgyalásos eljárással, hirdetmény közzététele nélkül történő odaítélését.

A Bizottság a szövetségi kormány azon álláspontját sem tudja osztani, amely szerint a helyi együttműködések, amelyek a helyi önkormányzathoz való jogból erednek, a választott jogi formától függetlenül nem vonatkoznak a közbeszerzési jogszabályok. A helyi önkormányzathoz való jog ugyanis nem vezethet oda, hogy helyi testületek figyelmen kívül hagyhatják a szerződés nyilvános odaítélésére vonatkozó szabályokat. Ha ezek a testületek szolgáltatásnyújtásra irányuló szerződéseket kötnek más intézményekkel, még ha azok közjogi ajánlatkérők is, e szerződések a közbeszerzési jogszabályok hatálya alá tartoznak. A német kormány továbbá nem tudta bizonyítani, hogy a jelen szolgáltatásnyújtásra irányuló szerződést műszaki okokból kizárólag egy bizonyos szolgáltatónak lehetett odaítélni.

2006. november 24-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Németországi Szövetségi Köztársaság

(C-480/06. sz. ügy)

(2007/C 20/14)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: X. Lewis und B. Schima, meghatalmazottak)

Alperes: a Németországi Szövetségi Köztársaság

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Bíróság

A fenti okok miatt a Bizottság arra a következtetésre jut, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság – mivel közvetlenül, az odaítélési eljárás lefolytatása és a közösség egész területére kiterjedő ajánlati felhívás nélkül kötötte meg a hulladékelszállításra irányuló szolgáltatási szerződést – nem teljesítette a 92/50/EGK irányelvből eredő kötelezettségeit.

(¹) HL L 209., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 1. kötet, 322. o.

A Hoge Raad der Nederlanden által 2006. november 27-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Fiscale eenheid Koninklijke Ahold NV kontra Staatssecretaris van Financiën

(C-484/06. sz. ügy)

(2007/C 20/16)

Az eljárás nyelve: holland

2006. november 24-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Olasz Köztársaság

(C-483/06. sz. ügy)

(2007/C 20/15)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselő: L. Pignataro meghatalmazott)

Alperes: Olasz Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy az Olasz Köztársaság – mivel a szponzorálás tilalma alól mentesítette azokat a rendezvényeket, vagy ezek körében gyakorolt tevékenységeket, amely rendezvények kizárólag az olasz állam területén zajlanak – nem teljesítette a 2003/33/EK irányelv (¹) 5. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit,
- kötelezze az Olasz Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az olasz jog a 2003/33/EK irányelvben elő nem írt eltérést enged az irányelv 5. cikkének (1) bekezdésében szereplő szponzorálási tilalom tekintetében.

(¹) HL L 152., 16. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 7. kötet, 460. o.

A kérdést előterjesztő bíróság

Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia)

Az alapeljárás felei

Felperes: Fiscale eenheid Koninklijke Ahold NV

Alperes: Staatssecretaris van Financiën

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A hozzáadottérték-adó összegének kerekítésére kizárólag a nemzeti jog vonatkozik-e, vagy a kerekítés – különösen az első irányelv (¹) 2. cikkének első és második bekezdésében és a hatodik irányelv (²) 11/A. cikke (1) bekezdése a) pontjában, valamint ugyanezen irányelv 22. cikke (3) bekezdése b) pontjának első mondatában (a 2004. január 1-jéig hatályos szöveg) és (5) bekezdésében említett rendelkezésekre tekintettel – a közösségi jog hatálya alá tartozik?
- 2) Amennyiben ez utóbbiról van szó, akkor az irányelvek említett rendelkezéseiből az következik-e, hogy a tagállamok a termékenkénti lefelé kerekítést abban az esetben is kötelesek elfogadni, ha a különböző ügyletek egy számlán lettek feltüntetve és/vagy egy adóbevallásban szerepelnek?

(¹) A tagállamok forgalmi adókra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról szóló, 1967. április 11-i 67/227/EGK első tanácsi irányelv (HL L 71., 1967.4.14., 1301. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet 3. o.).

(²) A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalapmegállapításáról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK tanácsi irányelv (HL L 145., 1977.6.13., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet 23. o.).